

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Κατάργηση και συγχώνευση υπηρεσιών, οργανισμών και φορέων του δημόσιου τομέα»

I. Γενικές παρατηρήσεις

Με το φερόμενο προς ψήφιση Νοσχ, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από τη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, προτείνεται «ορθολογική αναδιάρθρωση του Δημόσιου Τομέα με σκοπό τον περιορισμό του εύρους του, ώστε να διοικείται αποτελεσματικότερα και αποδοτικότερα».

ι) Ο όρος «δημόσιος τομέας» εισήχθη στη νομοθεσία με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982, η δε παραλλαγή του «ευρύτερος δημόσιος τομέας» απαντά στα άρθρα 14 παρ. 9 εδ. ε' και 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος. Οι εν λόγω όροι «έχουν οργανική έννοια» (Επ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2010, σελ. 15, υποσημ. 2) και περιλαμβάνουν «κρατικούς φορείς ανεξάρτητα από το καθεστώς δημόσιου ή ιδιωτικού ή μικτού δικαίου που τους διέπει» (άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982). Όπως ευστόχως παρατηρείται, «με την νομοθετική έννοια του «δημόσιου τομέα» ενισχύεται ο συγκεντρωτισμός της κρατικής εξουσίας ως έκφραση της μιας και μοναδικής Εξουσίας στο σύγχρονο ενιαίο «Διοικητικό Κράτος»» (Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 2005, σελ. 361), με την επιφύλαξη, πάντως, της δυνατότητας εξόδου φορέα από τον «δημόσιο τομέα» ή επανόδου του σε αυτόν δυνάμει προεδρικού διατάγματος που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου (άρθρο 22 παρ. 1 και του ν. 1947/1991). Εν κατακλείδι, «δημόσιος τομέας είναι το ιδιαίτερο νομικό καθεστώς που προκύπτει από επιμέρους νομοθετήματα που αφορούν σε περιορισμούς προσήκοντες ή συναφείς προς την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας και αναγόμενους είτε στην πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της, είτε στην απόκτηση και χρήση πόρων προς επίτευξη του δημόσιου σκοπού τον οποίον επιδιώκουν» (ΣΤΕ ΠΕ 158/1992, ΤοΣ 1992, σελ. 157).

ii) Η επιδιωκόμενη αναδιάρθρωση περιλαμβάνει:

1) Την κατάργηση (άρθρο 1 Νοσχ) α) πενήντα μίας (51) υπηρεσιακών μονάδων επιπέδου τμήματος διεύθυνσης υπουργείου, β) τεσσάρων (4) νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ) και γ) εννέα (9) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (ΝΠΙΔ).

2) Τη λύση και εκκαθάριση τριών (3) ανωνύμων εταιρειών, καθώς και την κατάργηση των διατάξεων που προβλέπουν τη σύσταση και λειτουργία μίας (άρθρο 2 Νοσχ).

3) Τη συγχώνευση δύο (2) ΝΠΔΔ με ισάριθμα, καθώς και την κατάργηση ενός αυτοτελούς τμήματος ΝΠΙΔ, το οποίο εντάσσεται στο εν λόγω ΝΠΙΔ, καταργούμενων των κενών θέσεων των απορροφούμενων νομικών προσώπων και του αυτοτελούς τμήματος (άρθρα 3 και 4 Νοσχ).

4) Τη συγχώνευση, με απορρόφηση σε άλλη, έξι (6) ανωνύμων εταιρειών (άρθρο 5 Νοσχ).

5) Την κατάργηση των οργάνων διοίκησης μίας (1) ανώνυμης εταιρείας και τη διοίκησή της από το διοικητικό συμβούλιο μίας άλλης ανώνυμης εταιρείας (άρθρο 7 Νοσχ).

6) Ρυθμίσεις για τη μετάταξη ή μεταφορά του μόνιμου και με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου προσωπικού των καταργούμενων φορέων (άρθρο 6 Νοσχ).

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων του Νοσχ

1. Επί των άρθρων 1 και 8 παρ. 1

Με την περίπτωση η) της παραγράφου 1 του προς ψήφιση άρθρου 1 προβλέπεται κατάργηση τόσο του άρθρου 27 του ν. 2071/1992, όσο και του π.δ. 283/1993 που εκδόθηκε δυνάμει της εξουσιοδότησης του άρθρου 27 παρ. 3 του ως άνω νόμου.

Σκόπιμο θα ήταν, για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας, να προβλέπεται ρητώς η κατάργηση όλων των κανονιστικών διοικητικών πράξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση καταργούμενων διατάξεων νόμων, όπως της υ.α. Β1/380/1983 που εκδόθηκε δυνάμει εξουσιοδότησης του καταργούμενου (άρθρο 1 παρ. 1 δ) Νοσχ) άρθρου 4 του ν.1268/1982 και του π.δ. 78/2007 που εκδόθηκε δυνάμει εξουσιοδότησης του καταργούμενου (άρθρο 1 παρ. 1 ια) Νοσχ) άρθρου 1 του ν. 3399/2005.

Επισημαίνεται, συναφώς, ότι με την παρ. 1 του άρθρου 8 του Νοσχ προβλέπεται κατάργηση του π.δ. 89/2004 και των υ.α. 397741/2001, 273789/2004 και 265249/2006, που εκδόθηκαν δυνάμει εξουσιοδότησης του καταργούμενου (άρθρο 1 παρ. 1 ιβ) Νοσχ) άρθρου 34 του ν. 2538/1997.

Υπό το φως των προηγηθέντων, η ως άνω προτεινόμενη κατάργηση εντάσσεται συστηματικώς στην περίπτωση ιβ) της παραγράφου 1 του προς ψήφιση άρθρου 1.

2. Επί του άρθρου 2 παρ. 1 β) γγ) και παρ. 2 α)

Α) Κατά την πρώτη από τις προτεινόμενες διατάξεις, στις ανώνυμες εταιρείες που λύονται και τίθενται σε εκκαθάριση περιλαμβάνεται και «Η Εταιρεία Αξιοποίησης Αγροτικής Γης Α.Ε. (ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε.) που συνεστήθη με το άρθρο 46 του ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200 Α΄), όπως τροποποιήθηκε με τις παραγράφους 23 και 24 του άρθρου 24 του ν. 2945/2001 (ΦΕΚ 223 Α΄). Η αρμοδιότητα της εταιρείας που προβλέπεται από την περίπτωση θ΄ της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 2637/1998 που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3790/2009 (ΦΕΚ 143 Α΄) καταργείται. Οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού που προσελήφθη τελευταίο στην ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε. για την περαιτέρω ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της, η ισχύς των οποίων άρχισε την 1η Σεπτεμβρίου 2009, καθώς και οι συμβάσεις των δικηγόρων που έχουν προσληφθεί στην εταιρεία με σχέση έμμισθης εντολής καταγγέλλονται τηρουμένων των προβλέψεων της εργατικής νομοθεσίας. Το ψηφιακό αρχείο δεδομένων της ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε. περιέρχεται στον Οργανισμό Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.)». Σημειώνεται ότι κατ' άρθρο 46 παρ. 3 του ιδρυτικού της ν. 2637/1998, η εταιρεία «δεν υπάγεται στην κατηγορία των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και δεν εφαρμόζονται σε αυτήν οι διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία τους».

Με το δεύτερο εδάφιο της προς ψήφιση διάταξης καταγγέλλονται οι συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου μιας κατηγορίας προσωπικού της εταιρείας «ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε.», στο δε υπόλοιπο με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου προσωπικό της εταιρείας παρέχεται η δυνατότητα μεταφοράς «με την ίδια σχέση εργασίας στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.» (άρθρο 2 παρ. 2 α) Νοσχ).

Συναφώς επισημαίνεται ότι, κατά πάγια νομολογία, «με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος καθιερώνεται η αρχή της ισότητας η οποία αποτελεί νομικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας (...) ο [δε] κοινός νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση δύναται να ρυθμίσει κατά ενιαίο ή διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις ή σχέσεις, (...) επί τη βάσει δε γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων να προβαίνει στη σχετική ρύθμιση μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, που αποκλείουν (...) τη διαφορετική μεταχείριση των αυτών ή παρομοίων καταστάσεων» (ΣτΕ Ολομ. 992/2004, ΕΔΚΑ 2004, σελ. 426) και, μάλιστα, «με βάση όμως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια» (ΣτΕ Ολομ. 2396/2004, ΝοΒ 2005, σελ. 185, Ολομ. 1252, 1253/2003).

Ενόψει των ανωτέρω, οποιαδήποτε αντιμετώπιση εργαζομένων στις υπό συγχώνευση ή κατάργηση εταιρείες ή νομικά πρόσωπα εποπτευόμενα από δημόσιο φορέα πρέπει να μην υπερβαίνει τα άκρα όρια που διαγράφει το αρ-

θρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως αυτά ελέγχονται δικαστικώς, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συνθηκών εργασίας κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης και των υποχρεώσεων του κράτους κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σημειώνεται ότι η καταργούμενη, και μη μεταφερόμενη σε άλλο φορέα (σελ. 2 της Αιτιολογικής Έκθεσης), αρμοδιότητα της εταιρείας «ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε.» συνίσταται στη «χαρτογράφηση των εποικιστικών εκτάσεων αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, [τη] δημιουργία του χαρτογραφικού υποβάθρου της χώρας, [την] παρακολούθηση και [τη] συνεχή επικαιροποίησή του» (περίπτωση θ' της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 2637/1998 που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3790/2009).

Παραεμπιπτόντως αναφέρεται ότι η ως άνω αρμοδιότητα συναρτάται προς την εφαρμογή του «Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης και Ελέγχου» (ΟΣΔΕ) των κοινοτικών ενισχύσεων στον γεωργικό τομέα (Κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 3508/92, ΕΕ L 355 της 5.12.1992 και (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29.9.2003, ΕΕ L 270 της 21.10.2003).

Συγκεκριμένως, κατά το προοίμιο του (άμεσης εφαρμογής) Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1593/2000 του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 2000 (ΕΕ L 182 της 21.7.2000), «λόγω των δυσκολιών που ανακύπτουν κατά τους διοικητικούς ελέγχους των δηλωμένων εκτάσεων, και ιδίως του κόστους και του χρόνου που απαιτούνται για να διευθετηθούν τα λάθη στις δηλώσεις, και ενόψει της πείρας ορισμένων κρατών μελών τα οποία έχουν δημιουργήσει ένα ειδικό σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων, και της προόδου στα συστήματα ψηφιακής ορθοεικόνισης και γεωγραφικών πληροφοριών», κρίθηκε σκόπιμη «η εισαγωγή τεχνικών ηλεκτρονικών συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών για την αναγνώριση των αγροτεμαχίων». Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται η δημιουργία εφαρμοστέου από 1.1.2005 «[συστήματος] αναγνώρισης αγροτεμαχίων βάσει χαρτών ή εγγράφων του κτηματολογίου ή άλλων χαρτογραφικών αναφορών (...) [με τη] χρήση τεχνικών ηλεκτρονικού συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών, το οποίο να περιλαμβάνει κάλυψη με ορθοεικόνιση κατά προτίμηση από τον αέρα ή από το διάστημα, με ένα ομοιογενές κριτήριο που να διασφαλίζει ακρίβεια τουλάχιστον ισοδύναμη με αυτή της χαρτογράφησης σε κλίμακα 1:10 000» (άρθρα 1 παρ. 3 και 10 Κανονισμού 1593/2000, με τα οποία αντικαταστάθηκε το άρθρο 4 και προστέθηκε περιπτ. γ στο άρθρο 13 παρ. 1 του Κανονισμού 3508/92).

Περαιτέρω, με το άρθρο 4 παρ. 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση κατοχυρώνεται η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας. Κατά το εν λόγω άρθρο, «Σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, η Ένωση και τα κράτη μέλη εκπληρώνουν τα εκ των Συνθηκών καθήκοντα βάσει αμοιβαίου σεβασμού και αμοιβαίας συνεργασίας. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο ικανό να διασφαλίσει την εκτέλεση των υποχρεώσεων που

απορρέουν από τις Συνθήκες ή προκύπτουν από πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Τα κράτη μέλη διευκολύνουν την Ένωση στην εκπλήρωση της αποστολής της και απέχουν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου ικανού να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των στόχων της Ένωσης».

Συνεπώς, κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις του ευρωπαϊκού δικαίου, τίθεται το ζήτημα εάν είναι δυνατή η κατάργηση της αρμοδιότητας της λυόμενης εταιρείας «ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε.», που προβλέπεται στην περίπτωση θ' της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 2637/1998, χωρίς ταυτόχρονη πρόβλεψη νέου φορέα άσκησης της.

Β) Κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 α) του Νσχ, «Το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και οι δικηγόροι που έχουν προσληφθεί με σχέση έμμισθης εντολής και υπηρετούν, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, στις πιο πάνω εταιρείες που λύονται και τίθενται σε εκκαθάριση, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων της υποπερίπτωσης δδ' της περίπτωσης β' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 71 του ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α'), μπορούν με αίτησή τους να μεταφέρονται με την ίδια σχέση εργασίας στον Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. για τους υπηρετούντες στην ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε. (...)».

Εκ παραδρομής αναφέρεται η υποπερίπτωση δδ' της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου, αντί του ορθού υποπερίπτωση γγ', το δε άρθρο 71 του ν. 3863/2010 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για το προσωπικό της εταιρείας «Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε.», για την οποία δεν υπάρχει πρόβλεψη στο προς ψήφιση Νσχ.

3. Επί του άρθρου 3 παρ. 1 α)

Κατά την προς ψήφιση διάταξη, «α) Το Ινστιτούτο Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης (Ι.Κ.Π.Α.), Ν.Π.Δ.Δ. με έδρα την Αθήνα που συνεστήθη με το άρθρο 7 παρ. 1 του ν. 3106/2003 (ΦΕΚ 30 Α'), μετονομάστηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 38 του ν. 3370/2005 (ΦΕΚ 176 Α') και εποπτεύεται από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καταργείται ως αυτοτελές νομικό πρόσωπο και συγχωνεύεται με το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α.), Ν.Π.Δ.Δ. με έδρα την Αθήνα που συνεστήθη με το άρθρο 6 του ν. 3106/2003 ως αποκεντρωμένη μονάδα του Ε.Ο.Κ.Φ. με την επωνυμία «Εθνικό Κέντρο Άμεσης Κοινωνικής Βοήθειας» (Ε.Κ.Α.Κ.Β.), μετατράπηκε σε Ν.Π.Δ.Δ. με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3106/2003, μετονομάστηκε με το άρθρο 20 του ν. 3402/2005 (ΦΕΚ 258 Α') διατηρώντας την υφιστάμενη νομική μορφή του ως Ν.Π.Δ.Δ. και εποπτεύεται από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης».

Σκόπιμο θα ήταν, για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας, να αναφέρεται η αρχική επωνυμία όχι μόνο του ΝΠΔΔ με το οποίο συγχωνεύεται το απορροφούμενο, αλλά και αυτή του απορροφουμένου, το οποίο συνεστήθη ως «Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Φροντίδας».

4. Επί των άρθρων 3 παρ. 1 β) και 2 β), 4 παρ. 3 και 6 παρ. 9

Κατά τις διατάξεις των προτεινόμενων άρθρων 3 παρ. 1 β), 2 β), και 4 παρ. 3, «Το μόνιμο και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό [συγχωνευόμενου ΝΠΔΔ και αυτοτελούς τμήματος ΝΠΙΔ] και οι δικηγόροι που έχουν προσληφθεί σε αυτό με σχέση έμμισθης εντολής, μεταφέρονται αυτοδικαίως, με την ίδια σχέση εργασίας στο Ε.Κ.Κ.Α. και καταλαμβάνουν αντίστοιχες κατά κατηγορία, κλάδο, βαθμό και ειδικότητα κενές οργανικές θέσεις, για τις οποίες κατέχουν τα τυπικά προσόντα και αν δεν υπάρχουν, προσωποπαγείς που συνιστώνται με την πράξη μεταφοράς».

Περαιτέρω, κατά το προς ψήφιση άρθρο 6 παρ. 9, «Για όλες τις περιπτώσεις αυτοδίκαιης μεταφοράς προσωπικού καταργούμενων ή συγχωνευόμενων ή υπό καθεστώς λύσης και εκκαθάρισης υπηρεσιών και φορέων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του υπουργού που εποπτεύει τον φορέα υποδοχής ή του αρμόδιου Υπουργού που προΐσταται των υπηρεσιών υποδοχής, η οποία δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Υπό το φως των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι επί αυτοδίκαιης μεταφοράς προσωπικού δεν εκδίδεται «πράξη μεταφοράς» αλλά σχετική διαπιστωτική πράξη του αρμόδιου Υπουργού, με την οποία και συνιστώνται προσωποπαγείς θέσεις για το μεταφερόμενο προσωπικό, εφόσον δεν υπάρχουν κενές οργανικές.

5. Επί του άρθρου 5 παρ. 1 α)

Δεν αναφέρονται στην προς ψήφιση ρύθμιση, σε αντίθεση προς τις λοιπές περιπτώσεις κατάργησης ή συγχώνευσης, οι διατάξεις που διέπουν τις υπό συγχώνευση ανώνυμες εταιρείες.

6. Επί του άρθρου 6 παρ. 2 και 7

Κατά την πρώτη από τις προς ψήφιση διατάξεις, «Η μη υποβολή της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του παρόντος νόμου αίτησης μεταφοράς ή μετάταξης του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού των καταργούμενων ή συγχωνευόμενων ή υπό καθεστώς λύσης και εκκαθάρισης, υπηρεσιών και φορέων, συνεπάγεται την αυτοδίκαιη λύση της σύμβασης εργασίας και την απόλυσή τους, χωρίς αποζημίωση για την αιτία αυτή».

Περαιτέρω κατά την παρ. 7 του προτεινόμενου άρθρου, «Όσοι ζητήσουν τη μεταφορά ή τη μετάταξή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον δεν παρουσιαστούν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς ή μετάταξής τους για ανάληψη υπηρεσίας, θεωρείται ότι κατήγγειλαν τη σύμβασή τους και δεν δικαιούνται αποζημίωση για την αιτία αυτή».

Νομοτεχνικώς αρτιότερη θα ήταν ενιαία, στις δύο παραγράφους, διατύπωση, εφόσον πρόκειται και στις δύο περιπτώσεις για τεκμαιρόμενη σιωπηρή καταγγελία της σύμβασης εργασίας από τον εργαζόμενο (βλ., σχετικώς, Δ. Ζερδελή, Εργατικό Δίκαιο. Ατομικές Εργασιακές Σχέσεις, 2007, σελ. 1295 επ.).

Αθήνα, 22.11.2010

Ο Εισηγητής

Ανδρέας Κούνδουρος

Προϊστάμενος του Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών

Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος

Αν. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ο προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Στέφανος Κουτσουμπίνας

Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής

του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αστέρης Πλιάκος

Αν. Καθηγητής του Οικονομικού

Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών